

עמ"ת 38122/08/16 - נור חאג יחיא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 ספטמבר 2016

עמ"ת 38122-08-16 חאג יחיא נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט ארז יקואל
העורר

נור חאג יחיא

נגד
המשיבה

מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר: עו"ד שחר מנדלמן

ב"כ המשיבה: עו"ד שגיא שגב

העורר התייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח-תקווה מיום 7.8.16 (כב' השופטת א' דניאלי), בגדרה נדחתה בקשת העורר לביטול תנאי מעצר בית במלואם, אך תנאי שחרורו הוקלו, באופן שהותר לו לצאת מביתו בליווי מפקח בין השעות 07:00 עד 21:00.

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו החזקת שלושה כלי נשק שונים ללא היתר, אחד מאולתר ושניים טעונים, ובנוסף תחמושת רבה. אין לחובתו של העורר עבר פלילי.

העורר נעצר ביום 24.12.15, וביום 21.1.16, שוחרר בהסכמת המשיבה למעצר בית בבית הוריו בטייבה, תוך התרת יציאתו מכתובת מעצר הבית, בפיקוח, במשך שלוש פעמים בשבוע בין השעות 10:00 עד 13:30.

ביום 13.4.16 ובעקבות תסקיר מאת שירות המבחן, הותר לעורר לצאת לעבודה בליווי מפקח בימים א-ה בשבוע, בין

השעות 07:30 עד 19:30, וביום ו' בין השעות 07:30 עד 17:00.

בחלוף כשבעה חודשים מיום הגשת כתב האישום, ביקש העורר לבטל את כל תנאי מעצר הבית החלים עליו. לאחר שהוזמן תסקיר נוסף, נקבע על ידי בית משפט קמא כי בהינתן שהרקע לביצוע המעשה מושא האישום לא הובהר עד כה, לא ניתן לאיין את הסיכון שבביטול תנאי המעצר בהם שווה העורר בדמות פיקוח מתמיד על מהלכיו ומעצר בית לילי. עם זאת וכאמור, תנאי מעצר הבית הוקלו כך שהותר לו לשהות בלוויית מפקח מחוץ לכתובת מעצר הבית בין השעות 07:00 עד 21:00.

מכאן הערר שלפניי.

טענות הצדדים

העורר סבור כי יש להתערב בהחלטת בית משפט קמא ולהורות על ביטול מעצר הבית הלילי בו הוא נתון. במהלך הדיון, חזר בו העורר מרכיב זה של הערר, והתמקד בטענה כי יש לבטל את תנאי הפיקוח עת שווה מחוץ לביתו. לשיטתו, הדיון בתיק העיקרי נדחה ליום 30.10.16 שעד אז יחלפו עשרה חודשים ממועד הגשת כתב האישום. הודגש כי עד כה, לא הפר העורר את תנאי מעצרו, וכי שירות המבחן התרשם מקיומה של התקדמות רבה בטיפול בעורר. הסניגור נסמך על התרשמות שירות המבחן, לפיה רמת הסיכון להישנות התנהגות שולית מצידו של העורר פחתה, והומלץ על ביטול תנאי ההגבלה - פיקוח אנושי, במהלך שעות היום, תוך הותרת מעצר בית לילי שיהווה גבול חיצוני מארגן ומרסן. ב"כ העורר הוסיף כי מרשו ואביו ספגו איומים במשך תקופה ארוכה, רכביהם הוצתו ובוצע כלפיהם ירי, כך שנסיבות החזקת הנשקים על ידי העורר אינן מלמדות על מסוכנותו. הסניגור מטעים כי בית המשפט קמא לא היה צריך להזדקק לתסקיר הראשוני כפי שהוגש לצורך מתן החלטתו, שם נקבע כי לא ניתן הסבר מטעם העורר להחזקת הנשקים על ידו, והכול לאור תסקירים מאוחרים שניתנו בעניינו ובהסכמת המשיבה.

במהלך הדיון בערר חזר ב"כ העורר על נימוקי הערר והוסיף כי הוזמנו תסקירים כפי הסכמת המשיבה; שב וטען כי בני משפחת העורר מצויים תחת איום מתמיד; כי אין להתעלם מהמהלכים החיוביים הקשורים בעורר; כי תנאי שחרורו הוקלו על פני ציר הזמן, והוא סבור כי ניתן להסתפק בטענות בדבר האיומים על העורר ובני משפחתו כהסבר להחזקת הנשקים על ידו.

המשיבה, מנגד, טענה כי אין להתערב בהחלטת בית משפט קמא, שהנה מאוזנת בנסיבות העניין. הודגש כי מהות העבירה מלמדת על מסוכנות יתרה, ועדיין לא סופק הסבר ראוי להחזקת הנשקים על ידי העורר. לגישת המשיבה, התנאים המגבילים הקיימים בעת הזו הנם מינימליים ומתבקשים לאור מכלול הנסיבות, כך שיש להותיר את הפיקוח על העורר כפי שנקבע במהלך היום.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, עיינתי בהחלטת בית המשפט קמא ובמסמכים שהוגשו לעיוני ביחס לאותם איומים נטענים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הערר.

עיון בהחלטת בית המשפט קמא מעלה כי זה נתן דעתו למכלול השיקולים הנדרש לצורך מתן החלטה מושכלת בעניינו של העורר, לרבות חומר הראיות, נסיבות ביצוע העבירה, תוכן התסקירים שנערכו בנושא והמסוכנות הנשקפת מנסיבות המעשה והעושה.

מתסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 1.8.16, עולה כי הומלץ לבטל את תנאי הליווי של העורר במהלך היום ולהותיר את תנאי מעצר הבית הלילי על כנם. הובהר כי העורר עמד בתנאי מעצרו ושולב בטיפול באופן מוצלח. עוד התרשם שירות המבחן כי העורר חווה מחירים משמעותיים בגין התנהגותו והוא מכיר בהשלכותיה על עתידו ועל עתיד משפחתו. שירות המבחן ציין כי רמת הסיכון להתנהגות שולית חוזרת מטעם העורר פחתה אך יחד עם זאת, הובהר כי העורר הרבה להתמקד בחלקים המתפקדים שבחיו, והתקשה להעמיק בבדיקת קשייו ודפוסיו הבעייתיים. גם בעת זו, לא נתן העורר כל הסבר מתבקש להימצאות כלי הנשק בחזקתו ולא ניסה להפחית את המסוכנות הנשקפת ממעשיו הלכאוריים באמצעות אותו הסבר מתבקש שיכלול אף רקע לנסיבות המעשה המיוחס לו.

כידוע, רשאי בית משפט שלא לאמץ המלצות המובאות בתסקיר שירות מבחן, המהוות אך אמצעי וכלי עזר לשם קבלת אינפורמציה עובר לקבלת החלטה (ראה בש"פ 9189/09 ימיני נ' מדינת ישראל [20.11.09]; בש"פ 2289/16 פופייב נ' מדינת ישראל [21.4.16]).

אין צריך להרחיב כי עבירת נשק מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית בהתאם להוראת סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1986. הלכה היא כי מעורבות בעבירות נשק מעידה על מסוכנות רבה ורק בנסיבות חריגות ובמקרים יוצאי דופן ניתן להפיגה על דרך חלופת מעצר (ראה בש"פ 8702/15 מדינת ישראל נ' אבו קטיש [24.12.15]; בש"פ 5874/10 מנצור נ' מדינת ישראל [1.9.10]).

אציין כי העבירה המיוחסת למשיב אינה מצויה בתחתית מדרג החומרה שיש לייחס לעבירות מסוג זה (ראה בש"פ 9126/04 חוסייני נ' מדינת ישראל [7.11.04] שעה שנלמד מטיעוני הסניגור כי יכול והנשקים השונים והטעונים הוחזקו על ידי המשיב לצורכי הגנה עצמית. אציין כי לא ברור מדוע נדרש העורר להחזקת שלושה כלי נשק, ככל שעסקין בהגנה עצמית נטענת. למעלה מן הצורך, אציין כי איומים הנשמעים כלפי אדם, ראוי שיטופלו באמצעות הרשויות המוסמכות ולא על דרך דין עצמי.

אמנם, מעצם שחרור העורר לחלופת מעצר נלמד כי מסוכנותו ניתנת לאיון יחסי, אך איון שכזה צריך להישמר גם בעת שנשקלת הקלה בתנאי השחרור הנקבעים בעניינו.

בית המשפט קמא הבהיר כי לא ניתן מענה מניח דעת אשר לנסיבות המעשה המיוחס לעורר, כך שניתן לגזור מהחלטתו כי לא אוינה המסוכנות הנשקפת ממנו גם בשלב מתקדם זה של הדיון.

הסניגור טען כי בית המשפט קמא שגה בכך שהסתמך על תסקיר קודם בגדר "הילוך לאחור" תוך התעלמות נחזית מהמלצות שירות המבחן בתסקיר העדכני. עם זאת, גם בתסקיר זה לא ניתן הסבר כאמור, לנסיבות המעשה.

המבקש אמנם התקדם בהליכי טיפולו, אך בהיעדר אותו הסבר מתבקש למעשיו נותרת חזקה לכאורית שלא נסתרה בשלב זה, כי הנשקים היו אמורים לשמש לביצוע פשע ולא דווקא להגנה עצמית כנטען.

בנסיבות אלו, התרשמתי כי קביעת בית המשפט קמא, המאמצת את המלצת שירות המבחן בנוגע להותרת מעצר בית לילי, שוללת את ביטול תנאי הליווי בשעות היום ומרחיבה את שעות היציאה מכתובת מעצר הבית - בדין יסודה, ויש בה משום איזון ראוי בין האינטרס הפרטני של העורר לבין האינטרס הציבורי.

בנסיבות אלו, סבורני כי עדיין רב הנסתר על הגלוי בכל הקשור בעורר ובנסיבות המעשה ולפיכך, לא ניתן לבטל כליל את תנאי הליווי במהלך היום, באופן שיותר לעורר לשהות מחוץ לכתובת מעצר הבית ובעבודתו ללא השגחה.

חיזוק למסקנתי מצאתי בכך כי הותר לעורר לעבוד בחמש ערים שונות (קלנסואה, כפר סבא, ראש העין, תל אביב והוד השרון). אין המדובר במקום עבודה אחד ונתון זה, בתוספת לסוג העבודה לכשעצמו, מצדיקים הותרת פיקוח על העורר לעת זו שעה שהוא מצוי מחוץ לכתובת מעצר הבית.

אוסף ואציין כי אין ממש בהפניית העורר להסכמת המשיבה להזמנת תסקיר נוכח שאין בהסכמה שכזו כדי לפתח ציפיות בליבו כי תתקבל החלטה כרצונו.

בנוסף, בית המשפט קמא לא התעלם מהמהלכים החיוביים שעבר העורר, נוכח שניתנו הקלות בתנאי שחרורו על דרך עקב בצד אגודל, וכך ראוי היה שייעשה גם כעת, כשניתנה לו הקלה נוספת בדמות הרחבת שעות היציאה מכתובת מעצר הבית.

נוכח האמור, אני סבור כי לא נפל כל פגם בהחלטת בית המשפט קמא והערר, אפוא, נדחה.

נוכח שהדיון בתיק העיקרי טרם החל, שמורה זכותו של הסניגור לעתור בבקשה נוספת לעיון חוזר עם חלוף הזמן.

ניתנה והודעה היום ג' אלול תשע"ו, 06/09/2016 במעמד הנוכחים.

ארז יקואל, שופט

